

FEM SÄRÖJUNIORER PÅ EN TUR GENOM BOHUSLÄN

MED anledning av Eder uppmaning till seglare att nedskrivna något trevligt sommarminne här jag fattat pennan för att i möjligaste mån försöka skildra en av de många långseglingar, jag gjort.

Av alla sorters segling är väl långseglingen den härligaste. Tänk bara att för en eller ett par veckors tid få komma bort från landbackens ordnade förhållanden och befrias från alla civilisationens band, att få reda sig själv, få vara fullständigt oberoende av tid och rum, att få lämna hemmets vik med alla de välkända holmarna och grunden och vända stäven mot andra, ännu okända.

Allt detta känna Särö-pojkarna så innerligt väl till, och ändock --. På saker är så arbetssamma för en yngling på Särö, som att samla ihop folk till en långsegling. Det pratas hit och dit i dagar och veckor, innan man kan lämna klart besked. Detta beror kanske mycket på att respektive föräldrar är rädda för att släppa ut sina förhoppningsfulla på det villande hav, där så många faror lurar på den djärve seglaren.

Trots allt hände det sig en dag i mitten av juni 1933 att två bohussjullar -- s. k. Långedragssjullar -- med tillsammans fem mans besättning lade ut från Särö brygga. Först var det då "Tjocken" med sin Dickie och "Småsten" med sin Pajas, bägge kända "silverskummare" och stundom även långtradare. Se'n var det "Pocke", Klas samt undertecknad. Det var inga grunda grabbar, som gick och loda utan glada prickar och klipska fyrar, som ville ut och

lufta av sig "skolans unkna luft" så här i början av säsongen.

För en frisk sydväst gick det undan värre, men plötsligt lovar "Tjocken" upp och ryter med sina lungors fulla kraft vilket inte vill säga så litet, och med förtyvlian präglad i ansiktet: "Vi har glömt grammofonen!!" --! Det blev förstas till att vända. En timmes försening noterades.

Nå, ingen större skada var ju skedd, ty vinden höll i sig. På Askimsfjorden blev det gunga av: båtarna försvunno stundtals ur varandras åsyn, bortskymda av Kattegatts stora, blågröna, vitfräsande vågor. Men "långedragssjullarna" visade nu liksom så många gånger förr prov på sin stora sjöduglighet, och tog ej en enda droppe vatten.

Silludden vid Styrös rundades i en elegant gir, och se'n blev det förstas slagsmål om kikarna vid passerandet av badhusen i Snobbrännan. "Tjockens" smidigt graciösa kråmande på fördäck tilldrog sig till hens stora besvikeles föga uppmärksamhet, vad det nu kunde berott på.

Vinden mojnade plötsligt, så det blev lagom att lägga till för natten, när vi för en utdöende kvällsbris helt stillsamt anlände till Björkö. I en liten vik på östsidan av ön gjordes fånglinorna fast, och matkorgar och campinggrejor hyvades i land. Två av oss föredrogo att tillbringa natten på den jämförd med båtbritsarna något mjukare terra firma. Finns det någon gång man har så mycket att bära som vid ett sådant tillfälle? Att, som den värsta packåsna lastad med väskor, tält, filter och matgrejor balansera sig fram på

hala stenar, sluttande berghällar, genom enbuskar och kokakor tills man finner en lämplig lägerplats, är ett helt litet konststycke.

Vi överlevde dock äventyret utan större benbrott och fick upp tältet i en farlig fart, ty se'n skulle det ätas. Oj, va de skulle ätas! Fram med korgar, kokkärl, primuskök och flaskor av alla de sorter. Den underbara doften av biff med lök blandade sig snart med oset från det pösande kaffet. Glasen klingade och käkarna gick. Det är fantastiskt vilka mängder man kan konsumera under en sådan måltid.

Den ljusa sommarnatten sänkte sig sakta över land och vatten. O, i nordiska skärgårdsnätter! Var finnes eder like? Havets eviga sång, dyningarnas brusande kring de släpade hällarna, och tängens rassell trängde svagt genom den stilla natten, blandande sig med det dova tuffandet från fiskebåtar i fjärran. En mäs, som väl blivit störd i sin sömn, gav till ett enstaka, gällt skri. Gripna av naturens stillhet gingo även vi till vila.

När jag nästa morgon stack ut mitt lurviga huvud ur tältet, blåste det småspik. Dom kom från sydost. "Tjocken", som alltid tycker om hård vind, blev "stormförtjust". Den ena fångåndan hade skavts av under natten, men båten hölls kvar av draggen i aktern. Så fick vi lite sysselsättning under morgonbadet. Efter frukost och stuvning bar det i väg i rykande fart över Sälöfjorden. Masterna bågnade och sviktade under vindens tryck, och skroven pressades fram genom vattnet med en för segelbåtar av denna storlek onormal

hastighet. När holmar och skär susat förbi oss en stund, brusade vi genom Albrektsunds kanal, och Marstrand, västkustens förnämligaste plats — minnenas stad — öppnade sin famn. Av med den schabbiga seglardressen och på med landgångsriggen. På kvällen krängdes vals med små lantärnor, och det hela avslutades med kutter. Natten tillbragte samtliga ombord, sedan presseningar anbragts över sittrummen. Efter en god och stärkande sömn vaknade vi av att det hela verkade litet fuktigt. Ett härligt och för humöret uppiggande sörplande och plaskande ljud åtföljde varje den minsta rörelse. "Småsten" låg och spottade fiskar, samtidigt med att han i mycket krassa ordalag uttalade sina åsikter om varvsarbetare och om otäta båtdäck allmänhet. Ett ymnigt regn hade under hela natten strömmat från en givmild himmel, och de smutsgråa molnen fortfor att hela dagen gjuta sin välsignelse över jorden, något som vi tyvärr ej voro i stånd att till fullo uppskatta. Morgonbadets vanligtvis uppiggande svalka förmådde ej heller skänka någon synnerligen stor vederkvickelse, ity att vi redan "morgonbadat" en längre tid.

Utsäktas måste, om det osade sva-vel under stela presseningar. Sedan blev det ingen annan råd än att hyra rum uppe i staden. Trots allt var humöret prima. Herre Gud, vi hade ju farit ut för att få uppleva något annat än det gamla enahanda, och då så.

En engelsk löjtnant, vars angenäma bekantskap vi gjort på kvällen, bjöd oss ombord på den engelska jagaren "Westcott", som f. t. gjorde Marstrand den äran. Vid téet efter rundvandringen ombord uppstod en del invecklade situationer på grund av den stora språkförbistringen, då inte alla fullt behärskade språket.

Tältning på Björkö.

Middagen den da'n bestod av kokt mastfisk samt helstekt kölsvin med strandärter, det hela dukat på bordet.

Kvällen i Marstrand förflöt under samma angenäma former som den föregående.

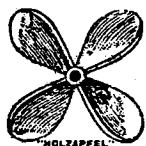
Tyvärr tillät ej tiden färdens vidare utsträckning mot norr, så vid ett-tiden nästa dag togs farväl av den fagra ön. Ungefär vid Lekskär körde vi nosarna rakt in i en vägg av regn och hagel åtföljt av blix och dunder. För en rytande sydostan stångade vi oss fram till Mågholmen, där paus gjordes. Skriv opp att det var kallt! Men det finns ju även vått, som har förmågan att värma. Efter att ha genomlevat en särskilt ilsken åskby, gick det vidare. På Danaffjorden blev det en smula besvärligt. Vi kämpade oss fram meter för meter. Jag säger kämpade, för det verkade rena slagsmålet. Båtarna tycktes strida för sin existens. De brottades med den krabba sjön, körde näsorna i och sände veritabla vattenfall över besättningarna. På kryssen i Snobbrännan vid Styrso var åtminstone den ena båten nästan manöveroduglig på grund av det

myckna slagvattnet. Tanken på att nå hemmets strand den dagen och i det busvädret måste uppgivas. Och bra var det, ty vi fick roligare. Var finnes väl en vänligare och trevligare samling människor än vid Styrso Villabro? Mat och logi ordnades på ett ögonblick, och det var fem våta men glada och tacksamma sjöfarande, som den kvällen plaskade i land från bryggan.

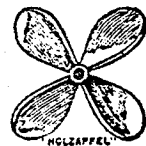
Följande dag hade vinden behagat bli sydvästlig, men det är väl ingen, som tror att den lugnat sig för det. Nej då, tvärt om. En våldsam by tvingade oss att söka nödhamn på Fjorholmarna, varvid "Pajas" storsegel ohjälpligt skörades, Den aldrig rådlöse Klas upphöjde då "Rickies" fock till rang, heder och värdighet av storsegel, och så anträdde färden med två fockar över en något gropig Askimsfjord. Allt gick väl, och vid hemkomsten till Särö tog vettskrämnda anförvanter mot oss på bryggan.

Så var ännu en minnesrik och härlig om än kort segling lagd till de många föregående.

C. R. S.

BÅTLACK KOPPARFÄRG
BÅTSKRAPOR YACHTFÄRG
MÖNJEFÄRG Bast hos OLJEFÄRG M. M.
FÄRGAKTIEBOLAGET INTERNATIONAL
JÄRNTORGET - TEL. 11597

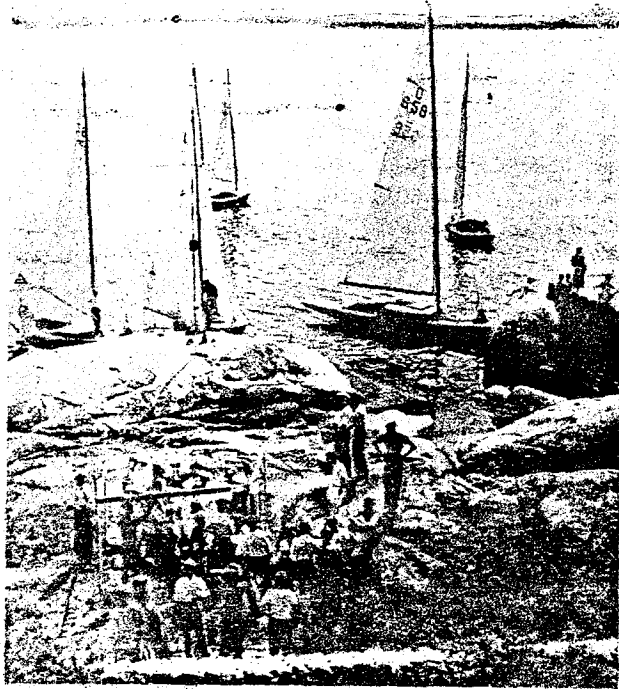

SÄRÖ BÅTKLUBBS TÄVLING OM KUNGAPOKALEN

BLAND de yngre seglarsammanslutningar på Västkusten, som stigit fram i ljuset på sistone hör Särö Båtklubb. Denna sammanslutning, som har utpräglad lokal karaktär, arbetar energiskt och torde under sommaren 1935 haft en av sina mest lyckade säsonger sedan klubbens bildande för 10 år sedan. Under 1935 hade klubben bl. a. den förmånen att få emottaga ett vandringspris av H. M. Konungen, som vid sin årliga Särövistelse säkerligen glatt sig åt att med egna ögon kunna konstatera Säröungdomens flitiga träning i segling i all synnerhet de senaste somrarna.

Lördagen den 24 augusti anordnade Särö Båtklubb för första gången seglingar om Konungens vandringspris. Enligt styrelsens beslut var priset uppsatt i Långedragssjulleklassen. Egentligen skall det tillfalla den rorsman, som under sommarens fem poängkappseglingar erhållit högsta sammanlagda poängsumma, men styrelsen hade ansett det lämpligt att då priset blev skänkt först sent på sommaren anordna några extra seglingar om pokalen.

Således seglade man två gånger lördagen den 24 aug. och första starten gick programenligt kl. 11,05. Nio Långedragssjullar startade i ett verkligt kungaväder med en idealisk nordöstlig bris på sex à 7 sekundmeter. Banan var: startlinjen öster norr Norra Gråskär till norr väster söder Älgekrok till norr öster Norra Gråskär till öster norr mäkesbåt vid

Särö Båtklubbs startplats.

Gula Kråkan till mållinjen. Vinden var ojämn och chansartad under land, men ute på Askimsfjorden blev det renare segling. När Keholmsundet passerats hade Sten Sjöstedt med Pajas förskaffat sig ledningen, som han sedan icke utan möda lyckades bibehålla ända till målet. Efter rundningen av Älgekrok sökte Sten Hertz på Rickie sin chans och slog norröver, under det att de andra fortsatte åt öster. När båtarna åter möttes vid Norra Gråskär visade det sig att Rickie dragit det kortaste strået. Efter kryssningen ledde Pajas suveränt, men S. B. K. 1935, rorsman Carl Lennart Bergquist närmande sig alltmer. Till slut blev det en stilla luffing mellan de båda tätbåtarna, vilket dock icke inverkade på ordningsföljden, som bibehölls in i mål. Som tredje båt kom Masse, seglad av Bertil Antonsson, och fjärde båt blev Fiesta med Alf Jonsson vid rodrat.

Andra seglingens start gick kl. 4,10. Vinden var fortfarande nordöstlig men mojnade mer och mer under seglingens gång. Banan var: väster öster startlinjen — norr öster söder märkesbåt vid Gula Kråkan — söder väster Myran — väster norr Gula Skär — norr öster märkesbåt

vid Gula Kråkan — söder väster Myran — mållinjen. På första länsen ned till Myran omkastades ordningsföljden ideligen i den ojämnna vinden. Vid Myran var dock Pajas först med Rickie tätt i kölvattnet. På den följande kryssen till Gula skär var det fördelaktigast att gå så långt österut som möjligt, då strömmen rann emot utefter Hosholmen Rickie observerade icke detta i tid utan smög sig efter land och fastnade på ett utgrund, där den förlorade flera dyrbara minuter. Fiesta var den, som gått längst österut, vilket resulterade i att den vid rundningen av Gula Skär låg en härsman före Pajas. På sträckbogen in i viken gick Fiesta stadigt fram för att på andra länsen till Myran öka sitt försprång högst betydligt. Sista kryssen från Myran till målet blev åtskilligt utdragen, då vinden var mycket svag. Slutstriden blev synnerligen spännande. Fiesta ledde fortfarande och även S. B. K. 1935 hade gått förbi Pajas. Om utlottaren ginge förbi Fiesta, skulle den ju erövrade pokalen, men Fiesta tog god höjd och gick i mål som första båt, omedelbart följd av utlottaren. Sten Sjöstedt med Pajas kom visserligen

NI som behöver
YACHTSEGEL
begär offert från

FIRMA
J. E. LINDBOM,
Segelmakeri, LYSEKIL.
Etabl. 1881. Tel. 49 — 69.

1936.

blott på tredje plats men hade ändå högsta sammanlagda poängtal och erövrade därmed Konungens vandringspris 1935. Det förtjänar dock påpekas att S. B. K. 1935 hade den kortaste sammanlagda seglingstiden.

På kvällen höll Särö Båtklubb allmänt sammanträde på restaurangen varvid hänsköts åt styrelsen att ordna med en utlottningsbåt 1936. Efter supén förrättades prisutdelning för sommarens poängkappseglingar samt utlottades årets mönsterbåt, även den en 18 kvm. långedragssjulle, vilken vanns av herr Erik Waller, Styrso.

Protokollen för extra seglingarna om H. M. Konungens vandringspris: Första seglingen 1) Pajas, Sten Sjöstedt, seglad tid 2,27,28; 2) S. B. K. 1935, rorsm. Carl Lennart Bergquist, 2,27,54; 3) Masse, Bertil Antonsson, 2,31,01; 4) Fiesta, Alf Jonsson, 2,31,31.

Första båten hade tio poäng och andra åtta, tredje sju och fjärde båt sex.

Andra seglingen: 1) Fiesta, Alf Jonsson, 2,58,07, tio poäng; 2) S. B. K. 1935, Carl Lennart Bergquist, 2,58,46, åtta poäng; 3) Pajas, Sten Sjöstedt, 2,59,54, sju poäng; 4) Jumbo, Bo Erling Jonsson, 3,01,17, sex poäng. Rickie, Sten Hertz, utgick.

Sammandrag av protokollen för sommarens poängkappseglingar.

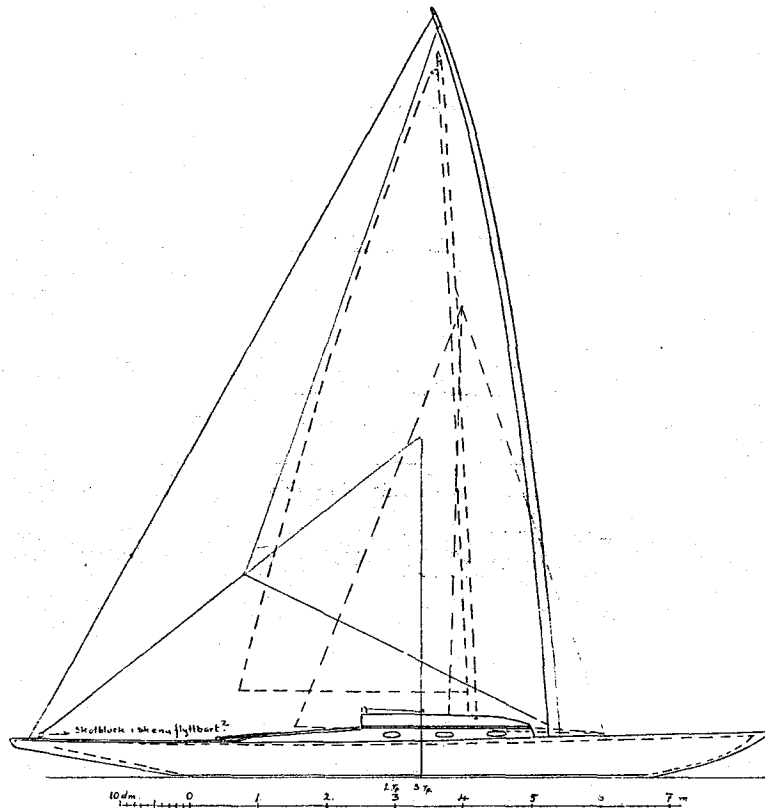
Drakar: Jub, Jan Berglöf, första pris, tretton poäng, Pirat, Kurt Winberg, andra pris, elva poäng, Ariane, Gustaf Bernström, tredje pris elva poäng.

Trollungar: Bibbi, Per Gösta Eriksson, tretton poäng.

Stjärnbåtar: Pollux, Pelle Westerberg, 43 p, första pris, Winja, Per Otto Högsten, 36 p, andra pris, Caramba, Olle Bisholm, 30 p, tredje pris, Lyra, Marianne Vretblad, fjärde pris, 26 p, Inga, Gösta Ekegren, 23 p, femte pris.

Långedragssjullar: 1) S. B. K. 1935, 2) Jumbo, C. F. Tullberg, 26 p, 3) Ellbe, Bertil Hallgren, 21 p.

DE NYA B 22-ORNA MED LJUNGSTRÖMSRIGG

Segelritning till 1936 års B 22-or.

SEGEL Sällskapet Æolus beslut att till sommaren låta pröva Ljungströmsriggen på en modern B 22-a har smittat ett göteborgskonsortium bestående av intresserade medlemmar av G. K. S. S. och Æolus att bygga ytterligare en sådan båt. Initiativtagare till detta konsortium har varit en för Ljungströmsriggen intresserad G. K. S. S.-seglare, tandläkare Fridolf Björkman. De båda båtarna byggas efter en och samma

skrovritning, utförd av civilingenjör Bertil Bothén. Båtarna äro f. n. under byggnad på Kärra Varv på Hisingen, under det att Neglingevarvet levererar riggen. Seglen sys hos Örtengren i Stockholm.

Skrovets dimensioner äro: 1. ö. a. 11,00 met., 1. w. l. 6,67 met., största bredd 2,03 met, displacement 1,870 kg., järnkölens vikt är 1,070 kg. i utlottningsbåten samt 1,030 kg. i kon-sortiebåten. Bordläggningen i båda

VILKEN BANK?

I anseende till kundernas antal, kontorsnätets omfattning och omslutningssummornas storlek är

SVENSKA HANDELSBANKEN

DEN LEDANDE BANKEN I SVERIGE

Kontor i Göteborg: Östra Hamngatan 27

FÖRSTA JUNIORSEGLINGEN OCH "KUNGAKANNAN"

Det gäller att fnatta på, om man är junior och vill ta vara på alla de tillfällen till kappsegling, som bjuds. Som t.ex. nu häromsistens: tisdagen den 2/7 var det GKSS:s första juniorkappsegling för året på Hovås, onsdagen den 3 "Kungakannan" nere på Särö. Lägg därtill att en del av grabbarna varit i Köpenhamn och hedrat de svenska färgerna! Man kan väl nästan ha rätt att ta igen sig efter en sådan pers. Men nej då. Redan på lördagen var det Æolus' högsommarregatta och på söndagen Kullaviksdagen, som naturligtvis alla måste vara med om. Och inte nog därmed: tisdagen den 9 annonserades GKSS:s juniorseglingar igen, denna gång på Grötö. Det skulle katten vara junior nu förtiden!

Av all denna mångfald seglingar är det närmast de två förstnämnda, som vi skall ägna en smula uppmärksamhet. Vad därvid hovåseglingen beträffar, så må först framhållas det goda vädret, även om det i sannings namn måste erkännas, att det gärna kunde ha pustat litet mer. Men det är bättre med litet än ingenting; annars brukar Hovås ha en säregen förmåga att, när det händelsevis inte blåser småspik, bjuda på ett icke seglingsbart lugnt sommarväder. Nu var det alltså sommarväder — det kan hela seglingsnämnden intyga, där den stod och svettades på plattformen på Säröbanans största snälltåg — och därtill blåste det så där en 2 ev. 3 meter från sydväst.

41 båtar var det, som hade mött upp; det kanske var ovanligt få stjärnbåtar — 21 bara —, men resten samlade sig förmodligen till storstriden dagen därpå. Den övriga eskadern bestod av 10-jullar och 3 små västkustsnäckor innehållande synnerligen ungdomliga rosmän, som dock skötte sig med den äran. Som bana åt stjärnorna hade man hittat på en, som med ett kryssen sträckte sig ner till Stora Torholmen, varifrån följde slör till Lilla Kläholmen, sedan slörläns upp till en märkebat rätt långt inne i Askimsviken och så blev det åter litet kryss in till målet. Denna bana var bortåt 6 distansminuter lång. L-tiorna fick gå samma väg med undantag av att Stora Torholmen utbyttes mot Gula skären, varför det blev ett stycke kortare. Och de tre västkustsnäckorna fick en liten triangelbana runt Grimskär, Kvällhatten och den förut omnämnda märkebåten. Någon poäng räknades inte, eftersom en av deltagarna i Köpenhamn inte hunnit få sin båt.

När stjärnbåtarna skulle ge sig iväg, trasslade det till sig en smula närmast bryggan i den lätta vinden och den hårda strömmen, som rann rätt bra in i viken. Allt klarade emellertid upp sig till det bästa, och Filur, Cherie och Pollux gjorde riktigt bra ifrån sig. Men sedan kom 10-jullarna. Det var bedrövligt. Jarl Waller sade efter seglingarna i ett tal till juniorerna, att det var ett praktexempel på hur man inte skall starta, och att hela bunten ute vid den yttre flaggen borde ha diskats. Där kom nämligen det stora flertalet med slör ner mot flaggen med betydligt större vinkel mot

några bidevindseglande än den femtongradiga, som rekommenderas. Nu satte dock strömmen ner båtarne en hel del, så att det hela redde upp sig utan några större kontroverser. Undra hur det hade gått, om det blåst litet grand? Förmodligen hade det blivit träflisor till salt.

När så alla klasser lyckligt och väl kommit ut på banan, kravlade sig prisdomare och press ombord i grosshandlare Erik Wallers snipa för att på närmare håll beskåda evenemangt. I detta sammanhang må påpekas, att det är glädjande att se det stora intresset för juniorseglingarna bland äldre framstående medlemmar i sällskapet: bl. a. var GKSS ordföranden, kommandör Lindström, med ute, de övriga att förtiga.

Det må vara oss förlåtet, att vårt intresse huvudsakligen samlades kring stjärnbåtarna. Av dem hade en större grupp sökt sig under västra landet, medan ett mindre antal föredrog att t.o.m. gå innanför Trinda skär. Därpå vann de säkerligen, ty strömmen var mindre stark där. Ätminstone låg Pollux och Cherie som ledande, och de gick just denna väg. Men varför de sedan stack rätt ut i fjorden och därmed strömmen är litet svårare att förstå. Det gjorde dem dock ingenting, ty de vann ändå seglingen i nu nämnd ordning, för att nu gå händelserna i förväg. Vid rundningen av Stora Torholmen efter kryssen såg teten ut som följer: Pollux, Cherie, Bonny, Nike, Minandra och Filur. På den efterföljande slören skodde några omplaceringar fram och tillbaka, dem där vi emellertid inte riktigt kunde observera.

Av 10-juliarna gjorde Taifun en god insats genom att slå närmaste konkurrent med över fem minuter. Två och trea var Guppi resp. Burns. Västkustsnäckan Lillkläs inte att förglömma, ty hon var etta i sin klass.

I samband med prisutdelningen, som förrättades av sällskapets ordförande, hölls tal, förutom av sekreteraren Jarl Waller, även av avdelningens ordförande,

Den väl samlade starten vid andra seglingen om Kungakannan.

Ragnar Myrén, som tackade för uppslutningen och plockade fram grabbarna från Köpenhamn. Ett antal leve utbringades också. Bäste junior under 16 år blev Hans Lundberg, som fick Hovås BK:s hederspris. Gratulerar!

PROTOKOLL:

Stjärnbåtar: Pollux II, Carl-Gösta Jacobsson 2.11.15, Cherie II, Hans Erik Glimstedt 2.12.48, Bonny, Bo Wedel 2.13.37, Nike, Ralf Hultén 2.15.36, Minandra, Lawrence Ekstrand 2.17.48, Lathyrus II, Claes Turitz 2.18.26, Vinja, Hans Lundberg 2.18.35, Filur, Lars Hanson 2.18.47, Pirat, Hans Zelander 2.18.51, Ingela, Lars Myrén 2.19.10, Örnungen, Per Örn 2.19.25, Nippe, Gunne Dellborg 2.19.42, Sunny Boy, Ingmar Löfgren 2.20.44, Slagfjädern, Kurt Kinde 2.21.05, Woogie, Bertil Nordlund 2.23.04, GKSS 1946, rm Sten Zelander 2.23.25, Lattjo II, Bo Lundvall 2.23.26, Spex, Sten Dahlström 2.26.18, Gip II, Lars Ramme 2.29.31.

Längedragssjullar, 10 km: Taifun, K. G. Höglund 1.55.43, Guppi, Bertil Johansson 2.00.59, Bums, Ralph Högström 2.01.19, Topp, Kurt Sundquist 2.02.04, Ohoj, Sven Thunell 2.03.56, Lillraggen, Ingemar Henriksson 2.05.53, Okay, Bernt Kjesler 2.07.48, Rosita, Erik Wästgerd 2.08.25, Fay, Rolf Bergström 2.09.37, Jubu, Ulf Schröder 2.11.46, Anja, Sonja Hallgren 2.11.52, Lull, Gunnar Ahlström 2.13.16, Lillegull, Bo Stanner 2.13.48, Josette, Putte Lexen 2.15.09, Tian, Bengt Peterson 2.16.05, Turi, Per Olof Andersson 2.16.58, Sunningen, Sven Witte 2.18.27.

Västkusnsäckor: Lillkläs, Claes Johansson 0.40.54, Frän, Christer Hill-Lindquist 0.41.04, Pajas, Lars Norrman 0.43.16.

Dagen därpå satte vi oss på ett om möjligt ännu snabbare särötåg för att åka till ändstationen. Det var "Kungakannan", som lockade. Vädret var lika strålande, men sydvästen, som också stod kvar från föregående dag, var någon eller några sekundmeter starkare, och det var ju rätt kärkommet för de 32 stjärnbåtar som samlats på Särö. Att "Kungakannan" är en av sommarens stora händelser för juniorerna, det vet ju var och en, som haft det allra minsta med dem att göra. Särskilt festligt blev det, när H. M. Konungen strax före kl. 15 steg ur sin bil för att se på andra starten. Monarken förhörde sig om de seglingar, som ägt rum tidigare på dagen samt följde sedan seglingen med stort intresse en bit ut på kryssen.

Som läsaren redan torde ha förstått, så seglade man verkligen bägge seglingarna om kannan på en och samma dag. Första seglingen gick över en 3 1/2 distansminuters bana med följande utseende: Startlinjen (Särö brygga)—OSV Myra—VNO flagg vid mållinjen—OSV Myra—VN Gula skär—SON flagg vid Gula Kråkan—mållinjen. Ovanpå denna långa bana seglades en, som endast var en distansmin. kortare, varför den sammanlagda sträckan blev 16 distansminuter. Läger man därtill allt som seglas extra under kryssen, torde man komma upp till över 20 minuter, och det må man nog säga vara för långt för stjärnbåtar i så lätt väder, i all synnerhet som det gäller att passa sin båt med största noggrannhet; slappnar man ett ögonblick, kan ju spelet vara förlorat. Denna andra bana sträckte sig

Med Konungen som intresserad åskådare.

från starten till Hangeskär, varifrån det blev kryss till Myra — vinden hade nämligen sydrat något — och sedan följde slör runt flaggen vid Gula Kråkan och in till mål.

Under första seglingen kom Bertil Engberg med sin Inga-Lisa rätt snabbt fri från den övriga eskadern och tog en ledning, som sedan aldrig var hotad. På kryssen ut till Myra delade sig deltagarna i två grupper: den ena gick under västra landet och vann härpå, medan hälften gick österut. Nästa kryssben valde alla västra landet. Vid första rundningen av Myran var ställningen: Inga-Lisa, Lathyrus, Pirat, Pollux, Filur, Bonny, GKSS 1946, Cherie och Sunny Boy. På länsen till utgångspunkten ändrades läget i toppen på intet sätt. På nästa kryss gjorde emellertid Lathyrus ett något för långt slag ut på fjorden och ramlade ner några pinnhål, som dock snart var upphämtade igen. De efterföljande slörhogarna förändrade inte heller läget något nämnvärt.

I andra starten var Cherie, Blåskajsa och Luffe de, som kom bäst iväg. Kryssen från Hangeskär till Myra var svärbedömlig, ty de olika båtarna valde de mest skilda vägar: medan en del sökte sig under Risö, var det andra som prövade lyckan under land. Vem som tjänade mest är svårt att säga, ty strömförhållandena var mycket besvärliga. För de flesta tillkom den olägenheten att de seglade i en skärgård, som för dem är ganska okänd och därtill mycket böig. Vid rundningen av Myra ledde Blåskajsa med Cherie, Luffe, Bonny, GKSS 1946, Filur, Sunny Boy, Örnungen och Inga-Lisa närmast efter.

Frågan var nu vem som låg bäst till beträffande blivande poäng. Den ledande Blåskajsa hade varit nia i första seglingen. Inga-Lisa låg nu på samma plats. Filur låg också väl till genom sin föregående tredje-

HOVJUVELERARE
HALLBERG

GÖTEBORG

plats. Men hur det nu var, så lyckades Bertil Engberg komma före Örnungen och därmed var saken klar. Han vann med 1/4 poäng före Filur och en poäng före Blåskajsa. Det var nätt, men det gick i alla fall! Segern gick till en god båt med en god rorsman!

Efter seglingens slut blev det prisutdelning av konungen på villa Gjövik. Där fick bl.a. Claes Turitz mottaga en miniatyr av "Kungakannen" för förra årets seger, och det ständigt vandrande originalet övergick i Bertil Engbergs händer. Det var en värdig avslutning på en lyckad dag! Sedan var det bara att sätta segel och försöka ta sig hem igen.

PROTOKOLL och POÄNGLISTA.

Första seglingen: 1) Inga-Lisa, B. Engberg, 2.10.13; 2) Lathyrus II, C. Turitz, 2.12.14; 3) Filur, L.-S. Hansson, 2.12.28; 4) Pirat, Hans Zeland, 2.12.36; 5) Pollux II, C.-G. Jakobsson, 2.13.28; 6) Sunny Boy, I. Löfgren, 2.13.36; 7) Bonny, Bo Wedel, 2.13.49; 8) Nippe, J. Dellborg, 2.14.15; 9) Blås-Kajsa, R. Jakobsson, 2.15.04; 10) Minandra, L. Ekstrand, 2.15.47; 11) Cherie, H. E. Glimstedt, 2.16.04; 12) Luffe, Leif Malmgård, 2.17.28; 13) GKSS 1946, rm Sten Zeland, 2.17.38; 14) Nike, S. Hultén, 2.17.51; 15) Slagfjädern, K. Kinde, 2.18.02; 16) Latjo II, B. Lundwall, 2.18.38; 17) Woogie, B. Nordlund, 2.18.48; 18) Örnungen, P. Örn, 2.19.58; 19) Plums, C. H. Jonsson, 2.19.50; 20) Luffe, Olle Glimberg, 2.19.56; 21) Ingela, L. Myrén, 2.20.11; 22) Vinja, H. Lundberg, 2.20.27; 23) Slör, L. Hammarberg, 2.20.50; 24) Boogie-Woogie, S. Widenfelt, 2.23.29; 25) Gipp II, L. Ramme, 2.23.47; 26) Spex, S. Dahlström, 2.24.25; 27) Hot, B. Rehmerberg, 2.24.38; 28) Chip, Sture Nilsson, 2.26.01; 29) Zefyr, H. Melin, 2.26.55; 30) Jeppe, A. Ullman, 2.28.42; 31) Rigolo, W. Lindberg, 2.29.00; Killelipp, N.-H. Wennerström, utgick.

Andra seglingen: 1) Blås-Kajsa, R. Jakobsson, 2.05.26; 2) Cherie, H.-E. Glimstedt, 2.06.37; 3) Luffe, L. Malmgård, 2.08.03; 4) Bonny, Bo Wedel, 2.09.16; 5) GKSS 1946, S. Zeland, 2.09.27; 6) Filur, L.-S. Hansson, 2.10.01; 7) Sunny Boy, I. Löfgren, 2.10.24; 8) Inga-Lisa, B. Engberg, 2.11.05; 9) Örnungen, P. Örn, 2.11.40; 10) Slagfjädern, K. Kinde, 2.11.55; 11) Nippe, J. Dellborg, 2.12.05; 12) Chip, S. Nilsson, 2.12.54; 13) Lathyrus II, C. Turitz, 2.12.58; 14) Latjo II, B. Lundwall, 2.14.10; 15) Ingela, L. Myrén, 2.16.22; 16) Hot, B. Rehmerberg, 2.16.36; 17) Woogie, B. Nordlund, 2.17.22; 18) Pirat, H. Zeland, 2.18.03; 19) Pollux II, C.-G. Jakobsson, 2.19.34; 20) Nike, S. Hultén, 2.20.31; 21) Spex, S. Dahlström, 2.21.36; 22) Minandra, L. Ekstrand, 2.22.26; 23) Slör, L. Hammarberg, 2.23.15; 24) Vinja, H. Lundberg, 2.23.39; 25) Zefyr, H. Melin, 2.23.57; 26) Luffe, O. Gillberg, 2.24.12; 27) Plums, C. H. Jonsson, 2.24.29; 28) Gipp II, L. Ramme, 2.24.35; 29) Jeppe, A. Ullman, 2.26.16; Killelipp, N.-H. Wennerström; Rigolo, W. Lindberg; Boogie Woogie, S. Widenfelt, utgick.

POÄNGLISTA:

Inga-Lisa	57 1/4 poäng
Filur	57 »
Blås-Kajsa	56 1/4 »
Bonny	55 »
Cherie II	53 »
Sunny Boy	53 »
Lathyrus II	51 »
Luffe (L. M.)	51 »
GKSS 1946	48 »
Pirat	44 »
Pollux II	42 »

AL.

Dialog om spiggen.

På väg till lunchen fick jag sällskap men en av konstruktörerna till den av GKSS lancerade »Spiggen».

— Det var på tiden att din skapelse kom med på en kappsegling, tycker jag.

— Visst, men det ville till en Kullaviksdag för att

det skulle ske tydligen. Och roligt var det att kunna jämföra den med andra båttyper.

— Den tycks under de förhållanden som då rådde, c:a 2 sek.m och dyning, vara snabbare än de flesta stjärnbåtar. Och en verkligt rolig båt är det att segla.

— Det var roligt att höra. Hur mycket blåste det när du var ute och kände på den.

— Inte mycket, bara några sek.meter, skulle jag tro. Men undan gick det trots att botten nog inte var alldeles ren. Spiggen stack faktiskt förbi allt som flöt och det t.o.m i lä.

— Bättre och bättre. Lättad blir man att höra andras omdöme om sin konstruktion efter en fördomsfri prövning och särskilt förstås då det är gynnsamt.

— Har man seglat spiggen en gång så ser man framåt mot nästa segling för att få pröva den under andra vind- och sjöförhållanden.

— Anser du den vek, för vek menar jag.

— Av vad du tidigare sagt mig förstår jag att avsikten denna gång varit att få fram en verkligt lätt båt och en stor segelarea, med andra ord en båt som kommer att erbjuda god sport. Med endast 90 kg i kölen och så hög rigg kan man inte vänta sig stor styvhet. Men för vek tycker jag inte den är. Du skall se att allt flera av våra kända seglare komma att finna nöje i att segla din båt.

Masinerö.

Blankt eller inte?

Det är med kändedom om att åtskilliga seglare och kanske framförallt motorbåtsmän även här i Sverige har en viss förkärlek för blänkande beslag och andra skinande tingestar ombord, som vi inför följande klipp ur Capstans brevlåda i den finska kollegan »Frisk Bris». Så här låter det: »För övrigt kan jag inte undgå att reta mig över manin att förvandla hederliga båtskrov till julgranar med ett obeskrivligt tingeltangel av nickelblankt lull-lull, t.o.m om det gäller bara en fernissad folkbåt. Det skall vara blank stävlist och blankt bak, ventilatorer och rotorer på taket och hin vet allt vad. Vad har kromen att skaffa på en båt egentligen, den är en uppkomling utan anor och tradition, som med största sannolikhet seglat upp som någon nyrik uppkomlings metod att hävda sin position med en båt som borde ha varit en bil. Mässingen hör till sjön — märk att en engelsman ytterst sällan visar upp en flytande julgran — och t.o.m. utan puts är mässingen ett säkrare tecken på sjömanskap och shipshape än en viss välhållen ruffad Hälsingfors-sexa som översålats med blankt lull-lull till den grad att den vackra mahognyn skymms undan.»

*

Det är onekligen tankvärda saker, som Capstan här ger uttryck åt. För vår personliga del kanske vi inte vill helt fördöma en eller annan förkromad tingest på en båt, även om det inte har gamla traditioner bakom sig. Ty varför skulle utvecklingen nödvändigtvis stå stilla. Förmodligen är det väl inte många som skulle vilja återinföra exempelvis toppsegel på en nutida kappseglingsmaskin, även om man med en viss saknad ser tillbaka på äldre tiders farkoster. Men moderniserandet kan gå till överdrifter och det är inte vackert, när båtarna börjar likna de nya amerikanska bilarna — lagom är bäst. En förutsättning är dessutom att det som skall vara blankt verkligen också är det.

1947.

gård, 4.33.56; 36) Pontus, Ulf Bolling, 4.34.17; 37) Kallanka, Tor Anders Lindahl, 4.35.28; 38) Snail, Rolf Dellborg, 4.44.27; 39) Toy, Johan Fast, 4.44.38; 40) Humpe, Lennart Hansson, 4.45.38; 41) Daggie II, Lars Ahlström, 4.45.43; 42) Sunningen, Ingemar Henriksson, 4.45.47; 43) Killingen, Arne Lisnell, 4.46.36.

Längedragssjullar, 10 km.: 1) Taifun, K. G. Höglund, 2.55.06; 2) Lill-Raggen, Lars Myrén, 2.55.36; 3) Hobby, Bengt Eklund, 2.57.42.

Västkuistsnäckor: 1) Lill-Klas, Claes Johnson, 1.28.53; 2) Pajas, Ulf Norrman, 1.29.34.

Oslojullar, 1) Glader, Per Rosengren, 1.29.08; 2) Butter, Lennart Dahl, 1.31.33; Tummetott, Anders Lundquist, 1.32.01; 4) Toker, Stig Eisner 1.32.28.

Söndag.

Vind och väder var som beställda. En solvarm SSV med ca 6 sek.met., senare SV. Och en kraftig nordgående ström, som satte ungdomens förslagenhet på prov. Banan blev mera lagom nu — Långholmspricken, Bockskärspricken, Vikebådan, mål. Starten blev vackrare än på lördag med Cherie på skottet. Detta var Glimstedts oåterkalleligen sista uppvisning som junior-seglare, och han hade tydligen bestämt sig för en värdig sortie. På kryssen ner mot Långholmen gällde det att välja väg undan den kraftiga motströmmen. Huvudparten gick upp under Asperölandet, och churu vinden västrade något till deras favör, läade dock bergen så mycket att det var blott de två främsta — Cherie och Pirat — som tycktes vinna något på manövern. Den östligaste gruppens mest energiska förkämpar var ända nere i närheten av Fiskebäck. Den unga Barbro Dahllöf med sin Inghala var en av dem och hon vann påtagligt på detta. Cherie rundade emellertid först, 1.22 före Pirat. Lördagssegraren Krumelur låg på sextonde plats. Det blev trångt vid pricken några minuter, medan båtarna trillade runt och sköt fart på länsen, ej olik pärlor som träs upp på en tråd.

Vid nästa märke var Cherie 1.55 före Pirat och saken var så att säga biff för hans del. Den stora massan stjärnbåtar blandades emellertid om varandra som korten i en kortlek vid passagen genom de oberäkneliga strömfårorna vid Rivö Huvud. Sedan hände egentligen ingenting förrän den sista ilska kryssen vidtog från Vikebådan upp till mål. Särskilt intressant var att ge akt på hur de allra sista metrarna framför mållinjen averkades. Det syntes tydligen vilka rorsmän, som använde huvudet och inte bara seglade på slen-trianmässigt. Då linjen var sned, lönade det sig inte att segla en därmed svagt divergerande kurs, utan det gällde att snarast möjligt stagvända och skära linjen vinkelrätt. Många poäng tappades och vanns härigenom. Krumelur hade gjort en strålande upphämtning och kom sjua i mål men fick sjätte pris, därför att att snabbaste flickan, Anita Johannesson i Mimosa, i det hektiska slutskedet råkade stora Krumelurs styrbordssida med diskvalifikation som följd. Anita fick dock ett välförtjänt extrapris för sin i övrigt goda segling. Tvåa efter Cherie blev Latjo, som i sista momangen passerade Pirat.

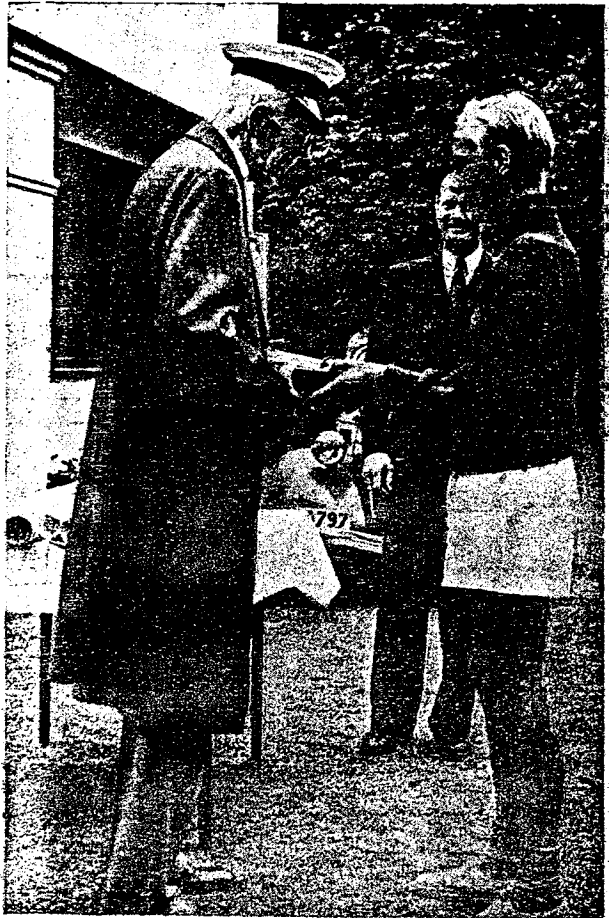
L-tiorna fick en rättlinjig bana: Skifteskärspricken — Vikebådan — mål. Lill-Raggen dängde Taifun med nära 4 min. Bland oslojullarna hände det märkliga att Glader fick stryk. Av Tummetott.

Det hela gick undan med rekordfart, och redan halvtre gick slutraketen till väders, varefter ett praktfullt glimmande prishord dukades fram i gröngräset. Det skattades snart på sina dyrgripar av lyckliga ungdomar, som därmed fick minnen för livet av den vackra sommaren 1947.

Till sist företogs dragning av GKSS:s stjärnbåt. Den vanns på nr 108 av Gösta Friberg, Kaptensgatan 26. Göteborg.

PROTOKOLL:

Stjärnbåtar: 1) Cherie II, Hans Erik Glimstedt, 2.24.26; 2) Latjo II, Bo Lundwall, 2.26.49; 3) Pirat, Hans Zelander, 2.27.02; 4) Bonny, Bo Wedel, 2.27.11; 5) Amaryllis, Staffan Widenfeldt, 2.27.44; 6) Mimosa, Anita Joltannesson, 2.28.15 (diskv.); 7) Krumelur, Sture Hansson, 2.28.24; 8) Spex, Sten Dahlström, 2.28.58; 9) Sunny-Boy, Ingemar Löfgren, 2.29.41; 10) Slagfjädern,

Vid årets seglingar på Särö om H. M. Konungens vandringspris för juniorer triumferade unge Michael Jahn, som här ses ur Donatorns hand mottaga den förnämliga trofén under SBK-brdfröanden Klas Heymans belåtna överinseende.

Kurt Kinde, 2.30.05; 11) Inga-Lisa, Bertil Engberg, 2.30.17; 12) Blåskajsa, Roland Jacobson, 2.30.39; 13) Chic-keri-Chick, Bo Stanner, 2.30.59; 14) Inghala, Barbro Dahllöf, 2.31.12; 15) Jeppe, Anita Ullman, 2.31.40; 16) Woogie, Bertil Nordlund, 2.31.41; 17) Trix II, Bengt Sievers, 2.32.21; 18) Nippe, Jan Dellborg, 2.32.34; 19) Ingela, Per Myrén, 2.32.46; 20) Pontus, Ulf Bolling, 2.32.52; 21) Minandra, Lawrence Ekstrand, 2.32.53; 22) Phoenix, Bo Rundström, 2.33.38; 23) Vinja, Hans Lundberg, 2.34.16; 24) Pollux, Gunilla Edwijn, 2.34.34; 25) Boogie, Ingrid Almroth, 2.34.43; 26) Luffe, Leif Malmgård, 2.35.42; 27) Nike, Ralf Hultén, 2.36.25; 28) Pluto II, Eric Dyring, 2.36.29; 29) Ursäkra, Douglas Dickson, 2.36.30; 30) Daggie II, Lars Ahlström, 2.36.54; 31) Snail, Rolf Dellborg, 2.37.57; 32) GKSS 1947, rm. Georg Dehio, 2.39.33; 33) Selle, Per Sellén, 2.39.45; 34) Pysen, Mats Jansson, 2.39.58; 35) Pinnocchio, Göran Alguren, 2.39.59; 36) Sirius, Britta Carlsson, 2.40.01; 37) Kallanka, Tor Lindahl, 2.40.29; 38) Chip, Sture Nilsson, 2.40.37; 39) Zephyr, Hild Melin, 2.40.41; 40) Tullaren, Yngve Kinde, 2.40.50; 41) Killingen, Arne Lisnell, 2.41.46; 42) Toy, Johan Fast, 2.43.01; 43) Trollsländan, Michael Jahn, 2.46.12; 44) Gip II, Bo Ramme, 2.48.26; 45) Sunningen, Ingemar Henriksson, 2.48.52; 46) Gluff-Gluff, Putte Lexen, 2.52.06.

Längedragssjullar 10 km.: 1) Lill-Raggen, Lars Myrén, 1.46.06; 2) Taifun, K. G. Höglund, 1.50.03; 3) Hobby, Bengt Eklund, 1.52.10; 4) Jubu, Ulf Schröder, 1.57.00; 5) Serba, Ragnar Askling, 1.58.10; 6) Tripp, Gösta Friberg, 1.59.14.

Oslojullar: 1) Tummetott, Anders Lundquist, 1.07.33; 2) Glader, Per Rosengren, 1.07.58; 3) Toker, Stig Eisner 1.09.08.

Västkuistsnäckor: 1) Lill-Klas, Claes Johnson, 1.12.28; 2) Pajas, Ulf Norrman, 1.13.10.

Snipe:

Särögrabbarnas NM-seger

Årets upplaga av nordiska mästerskapet för Snipe arrangerades av snipevännerna i Särö Båtklubb.

Det kom att bli det första arrangemang som klubben anordnat för snipeseglarna. Särö Båtklubb är tidigare känd för sitt stora starbåtsintresse. Under det att klubben legat lågt under ett par år vad beträffar storseglingar, kom nu satsningen genom detta NM.

Killarna bakom genomförandet av seglingarna var Peder Heyman, som tidigare seglade Snipe och Ulf Schröder, som tidigare härjade i toppen av starbåtsklassen. Dessa två hade ett underbart gäng omkring sig och tillsammans lyckades de genomföra den toppsegling de själva önskat och planerat.

58 båtar — för liten spridning

Bland de båtar som startade, kunde man urskilja följande nationer med respektive antal: Danmark 13, Finland 1, Sverige 44, Norge noll.

Det som bör kommenteras är norrmännens urreblivande. Snipeklassen i Norge är svagast jämfört med snipeklassen i de andra länderna. Finland är för övrigt klart bäst då de under det senaste finska mästerskapet skrapade ihop 80 båtar i norra delen av landet. (Teoretiskt 100 båtar i södra Finland.) Danmark kommer tvåa, då de har den duktige skipperfabrikanten inom rikets gränser. Sverige kommer snart efter, men Norge har ett stycke kvar för att få sin kvot fylld. Jag tror att det inträffade speglar den f.n. bristfälliga jollesituationen i Norge. All jollekappsegling verkar vara på nedåtgående, därför kan man inte annat än hoppas att ett kraftigt ryck skall göras för att bättra situationen i vårt västliga grannland.

Oklart före start

Med eller utan norrmän skulle i alla fall seglingarna köra igång. Båtarna anlände och det stöttes till på inestället Säröbaren, som låg 50 m från slipen. Det blåste något alldeles förfärligt och för svenskarnas del väcktes en viss oro då tidigare kvalseglingar utgått av skilda anledning- ar och detta var det näst sista försöket att få fram en kvaltabell.

3 juli — kontrastens dag

Det blåste inte mycket, men sjön gick hög ute på den omtalade risebergsbanan, som ligger på gränsen till öppna havet. Sträckan ut är ungefär två distansminuter. De två seglingar

som planerats genomfördes utan större besvär även om märken fick flyttas ett par gånger då vinden verkade vara dagen efter.

Resultat första seglingen:

1. Bröd. Krafft, Sv, 2. Person/Holstein, Da, 3. Skogsberger/Edsparr, Sv, 4. Thorsell/Nordwall, Sv, 5. Olsson/Abrahamsson, Sv, 6. Andersson/Olhede, Sv.

Andra seglingen:

1. Thorsell/Nordwall, Sv, 2. Jansson/Fransson, Sv, 3. Bröderna Krafft, Sv, 4. Bröderna Göthlin, Sv, 5. Bröderna Wollgast, Sv, 6. Rasmussen/Bang, Da.

4 juli — kanonhård vind

Nu hade vindstyrkan tilltagit igen men ut skulle seglarna. Starten gick och vinden ökade ytterligare. När de främsta båtarna hade seglat fram till andra kryssmärket avblästes seglingen. Då var endast ett tiotal av de 30 som vågat sig ut på rätt köl. Det brallade verkligen och sjöarna stod som berg framför stäven. Några master fick mer än de tåldes och många andra småskavanker uppstod.

Träna kapsejsningar

En sak som inträffade var oroande. En plastbåt (osänkbar) gick runt och besättningen, som inte var vana vid västkustens hårda vindar och sjögång, höll på i över en halv timme med att försöka få upp båten. Der framkom senare att det var småsaker som gjord eatt det inte gick att få båten på rätt köl. Faktorer som ett ej surrat centerbord och roder som hop- pade av, visade sig här vara avgörande faktorer.

Klädseln

Ytterligare en sak som kom i dagen bör påtalas. Många seglare använder fel typ av kläder när de seglar i hård vind. Felet är att de har för mycket på sig. De har flera par byxor, varma tjocka fuktsugande stora tröjor och kanske även täckjackor. Därutöver finns naturligtvis ett oljeställ, men det skyddar inte då man faller i vattnet.

Alla konstiga kläder borde slängas på en hög och i stället skulle seglarna skaffa rätta doningar. Kläderna får inte suga vatten, men de måste ändå vara varma. Dessutom skall man kontrollera att den flytväst man använder verkligen klarar att hålla en halvåt seglare flytande.

5 juli — fotboll i väntan på segling

Det blåste fortfarande och det såg

illa ut. I avvaktan på bättre väder blev det istället landskamp på det i väderleksläget så aktuella sättet — fotboll.

De fotbollspelande sparkade tydli- gen hål i den kompakta vindmur som pressat på. Fram på eftermiddagen mojnade vinden och det blev dags för segling. Vinden var stabil och ren, men sjön var rivig. Seglingarna gick perfekt och resultatet blev följande:

Tredje seglingen:

1. Vasström/Hägglund, Fi, 2. Rasmussen/Bang, Da, 3. Skogsberg/Edsparr, Sv, 4. Adamsson/Engström, Sv, 5. Jansson/Fransson, Sv, 6. Bröderna Lundh, Sv.

Fjärde seglingen:

1. Thorsell/Nordwall, Sv, 2. Jansson/Fransson, Sv, 3. Bröderna Krafft, Sv, 4. Gilborne/Lundberg, Sv, 5. Syskonen Strömbeck, Sv, 6. Rasmussen/Bang, Da.

6 juli — bröderna Krafft vaknar

Den sammanlagda ställningen inför de två avslutande seglingarna var följande: 1. Thorsell/Nordwall, 4—1—7—1, 2. Bröderna Krafft, 1—3—16—3, 3. Jansson/Fransson, 21—2—5—2.

Thorsell/Nordwall syntes ha stor möjlighet att åter vinna en NM-tävling (första gången var 1969), men när bröderna Krafft är med och be- finner sig i ett pressat läge gör de bara en sak — vinner!

Femte seglingen:

1. Gilborne/Lundberg, Sv, 2. Vasström/Hägglund, Fi, 3. Bröderna Lundh, Sv, 4. Bröderna Wollgast, Sv, 5. Gabrielsson/Kihlbom, Sv, 6. Jansson/Fransson, Sv.

Sjätte seglingen:

1. Bröderna Krafft, Sv, 2. Gilborne/Lundberg, Sv, 3. Thorsell/Nordwall, Sv, 4. Vasström/Hägglund, Fi, 5. Graaf/Gustavsson, Sv, 6. Streling/Olsson, Sv.

Slutresultat:

1. Bröderna Krafft, Sverige, 2. Thorsell/Nordwall, Sverige, 3. Jansson/Fransson, Sverige, 4. Gilborne/Lundberg, Sverige, 5. Skogsberg/Edsparr, Sverige, 6. Rasmussen/Bang, Danmark, 7. Vasström/Hägglund, Finland, 8. Bröderna Lundh, Sverige, 9. Graaf/Gustavsson, Sverige, 10. Pettersson/Laesker, Sverige.

Den fina arrangörsgrupp som sammansvetsades kring detta NM verkade trots den krävande uppgiften beredda att ställa upp för en storsegling även nästa år. SCIRA tackar och bockar och ser fram emot att kunna etablera ett snipecentrum på Särö.

P. L.